

At i dashur, përpara altarit tënd qëndrojnë njerëzit e tu besnikë. Ata kanë punuar deri këtë moment me besnikëri e të sigurt, dhe je ti Ai që sot në mëngjes po u beson detyra të reja. Ata thanë po, i dashur At, dhe dëshërojnë që në postet e reja të të shërbejnë dhe të të ndjekin po me besnikëri. Jepu tani forcën që u duhet dhe pajisi me të gjitha aftësitë e zotësinë e domosdoshme. Me këtë dëshëron ti të gezosh shërbëtorët e tu që të mund t'i kryejnë këto detyra. Gëzouja ani zemër e mendje e bëuja më të fuqishme. A m e n .

Vijon emërimi i detyrave.

Në fund e mbyll Apostuli i Distriktit shërbesën fetare me një lutje dhe bekim.

Shërbesat fetare të Kishës Apostolike të Re mbahen në:

1. Tirana

Salla Qendër Kulturore Tirana
(Pieamida)
E dielë ora 11.

2. Durres

Pallati Kultures Durres
E dielë ora 12.

3. Kavaja

Shtepia Pioneerit Kavaje
E dielë ora 11.

4. Elbasan

Shtepia Pioneerit Elbasan
E shtunë ora 16.

5. Berat

Shtepia Ushtarake Berat
E shtunë ora 16.

6. Kucova

Kino-Teater Kucova
E shtunë ora 16.

7. Lushnje

Klinika Dentare Lushnje
E dielë ora 16.

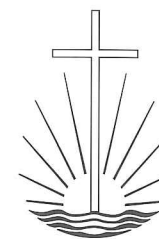
8. Fier

Shtepia Ushtarake Fier
E dielë ora 16.

9. Patos

Biblisteka Patos
E dielë ora 16.

Të rejat e Kishës Apostolike të Re

No. 1/94

21.11.93

Fjala e Apostulit të Distriktit Ehlebracht në shërbesën fetare në Tiranë, ditën e diel më datë 21 Nëntor 1993.

Kënga e hyrjes: "Dhëndri po vjen, kujto fjalën e tij ..." (LK Nr. 5)

Lutja: Në emër të Atit, të birit dhe të Shpirtit të shenjtë. Nën trininë tënde të shenjtë jemi mbledhur ne sot në mëngjes në këtë shtëpi. Të lutemi ty, që për kohën që jemi mbledhur këtu, ta shenjtërosh këtë vend. Perkulu Ti me dashurinë tënde dhe na i mbush zemrat tona me gëzim dhe lumturi. O At, ne të falënderojmë Ty që na e bërë rrugën të lirë për të ardhur këtu. Kjo ardhje është një nga perjetimet erralla. Por çfarë do të ishim ne pa ty? Pa Ty ne s'mund të bëjmë asgjë. Këtë e ka shprehur edhe njëherë Biri yt i dashur. Tani na dhuro fjalën tënde për shpirtin tonë dhe ne lidhemi ngushtë shpirtërisht me Apostulin tonë kryesor. Ne e dimë se kështu jemi të lidhur me Ty dhe fronin tënd. Tani shiko shpirtin e seicilit prej nesh. Ti e di si kanë ardhur femijët e tu këtu. Ata kanë sjellë gjithfarë hallesh dhe lutjesh. Na gezo, pra, të gjithëve shpirtin dhe na dhuro fjalën tënde të gjallë. Ne kërkojmë të lidhemi gjithashtu edhe me botën e

pertejme, shpirtrat e të cilëve kane hyrë pranë këtij Altari sot në mëngjes. Lidhemi gjithashtu me gjithë motrat e vellezërit tanë te sëmurë. Le ta ndjejnë dhe ata se ne mendojmë me dashuri për ta. I dashur At, tani na sqaro fjalën tënde. Le ta besojmë ne atë si femija. Le të marrim prej kesaj fjale forcë të gjithë ne. Le të lutemi gjithashtu për përfundimim e punës tënde. Drejtoni shpirtrat e përmalluar dhe besimtarë me shpejtësi para Altarit, që edhe këtu në Shqipëri puna jote të ketë mundësi të përfundohet. Tani i dashur At, hidh engjëjt e tu mbrojtës rreth nesh dhe qëndro sot në mëngjes pranë gjithë shërbëtorëve të tu. Na i dëgjo të gjitha këto për hir të Birit tënd të dashur Jezu. Amen.

Apostuli i Distriktit:

Të dashur motra dhe vëllezër. Isha para disa ditësh me Apostulin tonë të dashur kryesor në një udhëtim në Kanada. I thashë atij që sot në mëngjes unë do të jem me motrat dhe vëllezërit shqiptarë. Atëherë ai më dha për ju përshëndetjet e tij të përzemërta. Apostuli kryesor mbajti një shërbesë fetare me bashkesinë e Kitchner it në Kanada. Dhe me këtë fjalë dëshiroj edhe unë t'ju shërbej juve sot. Ajo ndodhet tek Gjoni "Kujdes të mos humbisni atë që keni fituar, por të merrni shpërblimin e plotë". Të dashur motra e vëllezër, miq dhe të ftuar! Ju përshëndes të gjithëve që jeni në këtë sallë të bukur festive. Për këtë ditë është lutur shumë. Dhe Ati ynë i vertetë na i ka degjuar lutjet tona dhe na mbledhi të gjithëve bashkë këtu. Kështu siç jemi duam të përjetojmë ne një shërbesë fetare, ku vetë Zoti i shërben zemrave dhe shpirtërave tanë. Unë gjithashtu gëzohem me gjithë zemër që m'u dha mundësia për të ardhur për të dytën herë mes jush. Para një viti u mbledhëm po kështu dhe numri i fëmijve të Zotit ishte pak më i vogël se sot. Gjatë vitit që shkoi ka një rritje të dukshme në këtë vend. Nga kjo ne kuptojmë që Ati ynë i dashur qiellor ka drejtuar sytë e tij edhe te ky vend, u ka dhënë bekimet punës së shërbëtorëve të tij dhe ju ka mbajtur të gjithëve me mëshirën e tij në kete rrugë të ngushtë. Kjo është një arsye për gëzim dhe mirënjohje. Do të doja t'ju jepja një fjalë përshëndetëse, që vetë Zoti i dashur e ka ngulitur në shpirtin tim, dhe pikërisht: "Gëzojuni Zotit me çdo mënyrë dhe përsëri ju them, gëzojuni Perëndisë." Gëzimi pra është elementi i mrekullueshëm i shpirtit. Dikush nga ju mund të mendojë: "Me gjithë keto halle që kam u dashka të gëzohem? Ç'i thonë kësaj? Si t'ia bëjmë? Për disa, vërtet është një argument i drejtë. Njerëzit kanë pak mundësira për ta krijuar vetë gëzimin. Autori i këtyre fjalëve nuk ka qenë njere i zakonshëm në atë kohë. Ai ishte një Apostul i Jezusë në kohën e parë apostolike. Në atë kohë edhe njerëzit e kësaj toke nuk e kishin të lehtë. Sëmundje të ndryshme pllakosnin njerëzimin dhe kudo mbizotëronte padrejtësia.

Apostuli e pa se si njerëzit tërhiqeshin të trishtuar në rrugët e jetës. Dhe atëherë ai u thirri: Gëzojuni atëherë Perëndisë! Të dashurit e mi, pikërisht ky është sekreti. Zoti është vetë dashuria dhe gëzimi. Kjo vlen për të gjithë ne, nëse vimë me gjithfarë lloj hallesh dhe shqetësimesh. Ato ne duhet t'i lemë në altarin e gjallë. Pastaj do të jemi gati t'i gëzohemi perëndisë. Këngëtarët e dashur sapo e thanë se kush duhet të na shërbejë me gëzim. Me këngën tonë ne e përforcuam këtë: "Dhëndri i shpirtave tanë po vjen." Do të vijë Jezu Krishti si dhëndër për të marrë nusen e tij. Ky është mesazhi i dashurisë për zemrën tuaj dhe timen sot në mëngjes. Dhëndri Jezu Krisht do të vijë përsëri. Dëgjoni pra: Kur Ai si mbret të shfaqet nuk do të këtë vetëm gëzim zemra jonë, por dhe hare. Kështu presim ne ardhjen e Jezu Krishtit. Ky është thelbi i mësimave të Jezusë dhe të Apostujve. Kjo është shpresa e gjallë që ne mbartim. Këtë shpresë nuk do të lejojmë të na e grabisë kush. Jezusi, në emër të Atit të Tij qiellor, ka ndërtuar një punë të mrekullueshme për shpëtimin e shpirtërave të kësaj toke, punë që ka filluar vetë para 2000 vjetëve, kur vetë Ai themeloi Kishën këtu ne tokë. Apostujt e tij janë te pranishëm dhe aktivë për ta përfunduar punën që nisi Jezusi. Kështu do të pasurohemi edhe ne nëpërmjet tyre. Apostujt e Jezusë na kanë dhuruar mundësinë për të qenë fëmijë të Zotit. Nëpërmjet marrjes së shpirtit të shenjtë hymë ne si qengja në librin e jetës. Ne u bëmë pronë e Atit tonë qiellor. Me emrin fëmijë të Zotit ne na është dhënë shumë. Besimi, dashuria dhe shpresa janë shtyllat e jetës tonë. Ne si fëmijë Zoti nuk besojmë vetëm në krijimin e qiellit dhe të tokës. Ne besojmë në trininë e Perëndisë. Ne besojmë që Zoti e ka dërguar Birin e tij të cilin e sakrifikoi duke e kryqëzuar. Ne besojmë që Jezu Krishti u ngjiti në qiell. Po, që u ngrit nga të vdekurit. Ne besojmë që ai do të vijë përsëri, ashtu siç ka premtuar edhe vetë në fjalët: "Tani unë po shkoj te Ati im dhe i juaji, dhe do të përgatis një vend, dhe do të kthehem përsëri për t'ju marrë ju, që dhe ju të qëndroni aty ku jam unë." Çdo gjë vërtetohet rreth rikthimit të tij, këtë ne e shikojmë, dhe ky premtim i mrekullueshëm ndriçon jetën tonë të përditshme, na ndriçon si një rreze dielli e mrekullueshme. Të dashur motra dhe vëllezër, Tekstin e fjalës së sotme unë jua thashë. Kjo fjalë është njëkohësisht një këshillë e mirë por edhe një paralajmërim. Këtu Apostuli tha: "Tregohuni të kujdesshem, që të mos humbisni atë që keni fituar." Apostuli i dashur kryesor ka thënë: "Humbet ai që ka diçka për të humbur, ai që s'ka nuk ka ç'humbe." Për ne kjo është më shumë se sa logjike. Por tani vimë në përfundimin se do të jemi të ndërgjegjshëm për atë që Zoti besnik na ka dhuruar nga mëshira e tij. Zoti na ka zgjedhur ne midis njerëzve të shumtë të kësaj kohe. Sejcilit prej nesh mund t'i lindte pyetja: "Po pse më zgjodhi Zoti mua?" Këtë pyetje, të dashurit e mi, ja kam bërë edhe unë

personalisht vetes time. Kësaj pyetje mezi mund t'i përgjigjesh. Këtu ka vlerë fakti se kujt i nënshtrohem unë, atij që me mëshiron, atij që unë i dhimbsem, atij unë i nënshtrohem. Është pra dhembshuria dhe dashuria e Zotit ajo që na zgjodhi, këtë zgjedhje ne e pranuar, ajo tani është pasuria e jonë. Ika edhe shumë të mira të tjera, që ne i marrim nëpërmjet qenies fëmijë Zoti. Besimin tashmë e kam përmendur. Besimin në trininë e Zotit dhe rikthimin e Jezu Krishtit e kemi ndjerë nga dashuria e vetë Zotit. Ai na k takua ne dhe shpirtrat tane ndjehen mire nga kjo gjë. Sa mirë është

kur një fëmijë ka mundësi të ndjejë dashurinë e nënës. Ne e kemi takuar dashurinë e Zotit dhe rrehtë këtë dashuri që Ai tregon për ne, ndjehemi shumë mirë, e mbajmë shpresën gjallë. Çfarë është shpresa? Shpresa ngjan me një mbajtëse e cila nuk na lëshon, por tek e cila mbështetemi në të gjitha situatat e jetës tonë të përditshme. Le të pyesim edhe një herë vetveten: Si paraqitej për ne, fëmijët e Zotit, e ardhmja? Gjithshka ishte e turbullt. Ne thelb ne s'kishim të ardhme. Zoti me dashurinë e tij na ka përgatitur një të ardhme të mrekullueshme. Si fëmijë Zoti, dëgjuam ne për herë të parë, për ditën e ringjalljes së parë. Dhe i kuptuam fjalët tek apokalipsi: "I lumtur e i bekuar është ai që merr pjesë në Ringjalljen e Parë." Këtë shpresë të gjallë të kësaj dite e kemi marrë ne nga mëshira e Zotit. Nëse do të mundesha t'ju tregoja gjithçka që kemi marrë nëpërmjet dëshirës së Zotit, nuk do të na dilte koha. Por gjithçka mund ta humbasim përsëri. Për këtë na paralajmëron Apostuli. Le të kujtojmë çiftin e parë njerëzor, Even dhe Adamin. Ata kishin gjithçka. E gjithë parajsa u takonte atyre. Ata përjetonin në çdo çast praninë e Zotit. Por nuk u

treguan të kujdesshëm, e shkelen porosinë e Zotit dhe humbën gjithçka që kishin. U duhej të linin parajsën e bukur dhe të fitonin bukën me djersën e ballit. Shpesh mendonin për ato që kishin humbur, por tashmë ishte vonë. Ata ranë nën pushtetin e mëkatit, nën të cilin ndodhemi edhe ne sot. Le të kujtojmë për një moment Ezaun, i cili gëzonte të drejtën e trashëgimisë si femijë i parë, të drejtë që e këmbëu për një pjatë me thierza. E humbi të drejtën e trashëgimisë sepse donte të fitonte gjëra të tjera. Kjo mani bëri që ai të humbiste gjithçka. Dikush mund të kujtojë Zaulin që kishte forcën, nderimin dhe simpatinë e Zotit. Ezau kishte dhe shumë miq. Si rezultat i sjelljes së tij, pak nga pak i humbi të gjitha. Në fund humbi dhe jetën e tij. Motrat dhe vëllezrit e mi të dashur, edhe ne mund të humbim gjithçka që kemi. Prandaj na paralajmëron sot dashuria hyjnore e Zotit. Ecni me kujdes në jete, dhe ruajini ato që fituat nga mëshira e Zotit. Apostuli ynë kryesor tha: Ka shumë grabitës sot, që mundohen të na vjedhin atë që ne kemi fituar me punë." Kush është pra ky vjedhës? Do t'jua përshkruaj. Një nga këta grabitës është dyshimi, të dashurit e mi. Nëse ne dyshojmë në fjalën e perëndisë, në ato që ne dëgjojmë, nëse dydhojmë në dashurinë e Zotit, mund të humbasim ato që kemi vënë me punë. Të mos lejojmë asnjëherë që dyshimi të hyjë në zemrat tona, që të mos humbasim atë që kemi fituar nga mëshira e Zotit. Ky dyshim na dëmton besimin prej fëmije. Dyshimi tek Zoti dhe tek vepra e tij dëmton shpresën e gjallë. Të dashar motra dhe vëllezër. Ne kemi fituar shumë si fëmijë Zoti dhe unë mendoj që për këtë duhet t'i jemi gjithnjë mirënjohës atij. Ne presim, kështu thuhet edhe në shkrimin e shenjtë, për një tokë të re dhe një qiell të ri. Ne kemi marrë premtimin e mrekullueshëm për të pritë për këtë qiell të ri dhe tokë të re, ku do të mbretërojë drejtësia. Në këtë tokë ne përfetojmë vetëm padrejtësi. Rreth kësaj ne mund të flisim gjatë. Këtu në tokë padrejtësia midis njerëzve do të vijë duke u rritur. Ne si fëmijë Zoti, megjithatë presim një qiell të ri dhe një tokë të re ku do të sundojë drejtësia. Po përse është kështu? Sepse atje nuk mund të hyjë mëkati dhe padrejtësia. Çfarë shprese te mrekullueshme kemi! Le të mos na e vjedhë pra dyshimi shpresën tonë. Vjedhës tjetër është mosbindja. Të gjithë bekimet e Zotit varen nga të qenit i dëgjueshëm, i përlur, i bindur ndaj Tij. E kam thënë edhe një herë që Adami dhe Eva nuk e dëgjuan porosinë e Zotit dhe për këtë arsye ju desh të largoheshin nga parajsa. Edhe sot ndodh që të mos jemi të dëgjueshëm, në ndonjë rast, nuk kujdesemi për gjërat e rëndësishme të besimit tone. Besimi ynë kërkon ta ndjekim atë si një fëmijë. Dikur kur Jezusi veçoi bashkëpuntoret e tij, në fund u tha këto fjalë: "Ejani, më ndiqni!" As ne nuk mund të ekzistojmë në besim, po nuk e ndoqëm atë hap pas hapi. Këtë gjë të dashurit e mi mos e harroni kurrë. Qëndroni pra,

të përlur në besim. Kur ne kemi bashkësinë, kur na ofrohet shërbesa fetare, kur marrim fjalën e dhuruar nga Zoti, ne marrim besimin e tij. Kështu rritemi në mëshirë dhe marrim më shumë njohuri e si pasojë asnjë grabitës i shpirtave tanë nuk mund të na dëmtojë. Nganjëherë në ndikimin e kushteve të jetesës humbasim në gëzimin, por ky gëzim vjen gjithnjë e më i ri nga fjala e Perëndisë. Në shërbesat fetare ne ndjejmë se si Zoti na merr në duart e tij dhe na drejton me dorën e tij të dashur. Prandaj, të dashur motra dhe vëllezërit e mi, qëndrojmë ne në këtë bashkësi dhe tregojmë besimin tonë çfarë na bën ne kaq të lumtur në besim, me qëllim që numri të vijë gjithmonë duke u rritur? "Ne duam të mbetemi ata që jemi". Fëmijët e Zotit, ecni në rrugën e lumtur të besimit tuaj! Lutemi ne rregullisht çdo ditë, që Perëndia të mos na lerë jashtë mëshirës, që ne ta shtojmë këtë besim të mrekullueshëm dhe i lutemi Zotit të na japë njohuri. Po, lutja është një mjet i rëndësishëm dhe i domosdoshëm i fëmijës së Zotit. Unë e imagjinoj se çdo të thotë për ju kjo gjë, duke pasur parasysh që pjesa juaj dërmuese më parë nuk luteshin

fare. Lutja për një fëmijë Zoti ka shume rëndësi. Siç e thashë dhe më parë, të gjithë njerzit duhet të marrin frymë që të jetojnë dhe lutja është frymëmarrja e shpirtit për ne fëmijët e Zotit. Le të lutemi sa më shpesh të jetë e mundur, të dashurit e mi, jo vetëm në situata të vështira, por kurdoherë, si fëmijë Zoti, për të pasur një shpirt të denjë për Të. Pastaj do të përfetojmë praninë e Perëndisë besnike, do të ndjejmë si na ka ndihmuar ajo të ecim nga një njohuri në tjetrën. Lutja është frymëmarrja e shpirtit tonë. Këtu bëhet fjalë edhe për shpërblimin e plotë. Shpërblimi i

plotë arrihet vetëm nëpërmjet një pune të madhe. Kush punon shumë do të marrë prej Atit qiellor shpërblimin e plotë, siç e thashë pra, nëpërmjet lutjes dhe duke ndjekur fjalën e tij. Po ç'është shpërblimi i plotë, të dashurit e mi? Shpërblimi i plotë të dashurit e mi do të duket, kur ne të marrim pjesë në ringjalljen e parë. Ky është shpërblimi i plotë i fëmijëve të Zotit. Ketë presim ne, për këtë gëzohemi ne. Le te na dhurojë Zoti besnik, qe ne të gjithë bashkë ta marrim sa më shpejt shpërblimin e plotë. A m e n.

Ketu janë edhe Apostujt dhe vëllezërit e mi. Unë dëshiroj të ftoj Apostul König të zerë vendin tim. Këngëtarët e dashur le të na përgatisin rrugën.

Apostul König:

Të dashur motra dhe vëllezër, të dashur miq dhe të ftuar. Me gëzim të madh kemi ardhur në këtë ditë. Sot kjo ditë u plotësua, ne na u dha mundësia për të qëndruar në këtë rreth të madh njerzish dhe Apostuli i Distriktit ndodhet në gjirin tonë. Ne nuk patëm rastin që ta shonim atë edhe njëherë, por edhe nderin që ai na shërbejë sot si i dërguari i Zotit. Ai ishte për ne sot vetë goja e Zotit dhe Ati qiellor nëpërmjet gojës së tij na tha se çfarë duhet të dimë ne në këtë kohë. Ne duhet të jemi të vëmendshëm për këtë pasuri të madhe që si fëmijë Zoti na lejohet ta kemi. Ka në tokën tonë njerëz të tillë, që s'dinë fare se ç'kane, dhe sa të pasur janë. Kam njohur dikë, që kishte një violinë ku ishte gdhendur si

kujtim shkrimi "Stradivari". Ky emër do të thoshte që ai kishte një instrument shumë të çmuar, por pronari i tij nuk e dinte se sa i pasur ishte. Dikush e flak ose e fal atë që ka, pa ditur vlerën e madhe të sendit. Unë do të doja të kujtoja krahasimin e djalit të humbur, që përmendi Apostuli i Distriktit. Ne e dimë një pjesë të këtij krahasimi. Ishte një djalë që kerkonte nga babai i tij pjesën e trashëgimisë që i takonte dhe babai ia dha. Djali doli nëpër botë dhe shume "shokë të mirë" rrinin me të dhe kujdeseshin që ky pronar i madh dhe kjo pasuri e madhe të ikte sa më shpejt. Brenda një kohe të shkurtër ai harxhoi gjithçka e s'kishte më ç'te hante, dhe atë ushqim që as derrat s'e hanë, s'mund ta siguronte dot. Në këto kushte sillte ndërmend ato që kishte pasur në shtëpinë e të atit, kështu që u kthye tek ai dhe donte të ndjente përsëri dashurinë dhe mëshirën e prindit. A mund të ndo hë edhe me ne kështu? Ne e dimë se ç'kemi, ne u bëmë fëmijë Zoti, trashëgimtarë të madheshtisë dhe shkëlqimit të përjetshëm. Ne mbartim sot një thesar të madh në shpirtin tonë. Ne kemi një besim të mrekullueshëm. Zoti ynë i dashur ka vendosur një pjesë të dashurisë së tij në zemrat tona. Ne kemi një shpresë të gjallë, thesar të mrekullueshëm të shpirtit tonë. A do të donim ne të ishim të pakujdesshëm, t'i shpërdoranim apo t'i ndërronim me gjëra të tjera? Do të ishte tragjike nëse sot do t'i hubisnim këto gjëra, sot që jemi njerzit më të pasur të kësaj toke. Jo në pasuri natyrale, në dollarë apo lekë, por në thesarë dhe vlera të përjetëshme për shpirtat tanë. Çfarë bën njeriu me sendet me vlere? Ai nuk i le aty-këtu pa kujdes, ju nuk lini në shtëpitë tuaja kuletën para derës por diku mbyllur, në një kasafortë, ku të jenë sa më të sigurt. Kështu duhet të jetë dhe shpirti ynë, si një kasafortë, ku të ruajmë atë që grumbulluam sot dhe çfarë grumbullojmë në çdo shërbëse fetare. Një fjalë e vetme e Zotit është një grimcë ari, i së vertetës. Le ta mbledhim këtë ar që të jemi përjetësisht të pasur. Ne s'mund të lejojmë asnjë grabitës të hyjë në shpirtin tonë. Ne dëgjuam që dyshimi është vjedhës i keq, i cili kërkon të na rrëmbejë besimin dhe gjithçka kemi. Ne duam ta ndjekim me përlësi Zotin, ta shikojmë udhëheqjen hyjnore të kohës tonë. Ky është për ne Apostuli i Distriktit, dhe jemi mirënjohës me gjithë zemër që është sot midis nesh, dhe besoj se ne i kemi hapur zemrat tona për shërbimin që na bëri. E ç'mund të themi tjetër? Ne sot jemi bërë përsëri të pasur. Sot Zoti ynë i dashur na dha një udhërrëfyes të ri. Ne e dimë tani ç'duhet të bëjmë: ne duhet të punojmë me shpirtin tonë dhe të kujdesemi që te mos humbasim pasurinë që kemi. Ne duam ta marrim shpërblimin e plotë nga vetë dora e Zotit. Çfarë momenti do të jete ai kur të na thotë: "Eja shërbëtori im besnik, shërbëtorja ime besnike. Merre atë që kam përgatitur për ty, shpërblimin e plotë dhe të përjetshëm." Ky është

qëllimi ynë i madh i besimit. Le të punojmë ne sot që ta arrijmë atë.
A m e n.

Apostul Klippert:

Të dashurit i mi, motra e vëllezër, miq e të ftuar. Se çdo të thotë për ne të gjithë kjo ditë e sotme, e di vetëm Ati ynë qiellor. Për këtë ditë është lutur dhe punuar shumë. Për këtë mëngjes, Zoti na ka bekuar me fjalën e tij. Atë që morëm nga zemra e Apostulit të Distriktit duhet ta ruajmë. Unë do të thoja, ne duhet ta shtojmë. Nga vendi ku isha ulur hidhja sytë në rreshtat tuaja dhe mund t'ju them se shumë prej jush unë i njoh. Por ama dikush nga ju, më ka munguar sot. Kam një shqetësim në zemrën time dhe s'dua që askush ta humbasë këtë pasuri të madhe, të qenurit fëmijë Zoti. Kur kësaj dite ti vijë fundi, duhet ta drejtojmë mendjen për vitin tjetër. Nëse është në vullnetin e Zotit, vitin tjetër do të jetë midis nesh Apostuli kryesor. Prandaj, para nesh shtrihet një vit jo vetëm pritjeje, por edhe i një pune të mëtejshme. Në këtë kohë që jetojmë, ky vend ka mundësira të shumta për investime. Njeriu do të donte që përparimin e këtij vendi ta fuste në një rrugë e për këtë fton njërin ose tjetrin nga jashtë. Njeriu tregon mundësitë që ka ky vend dhe njerëzit përgjegjës tek te cilët shpreson i gjithë populli dhe të cilët do të krijojnë mundësi dhe mjete për përparim të mëtejshëm. Keto janë investime për jetën toksore, dhe natyrisht që janë të rendësishme, por ne si njerëz të kësaj toke e dimë se vjen një moment ku vlera të tjera do të numërohen. Në veprën e Zotit do të investohen të tjera gjëra. Këtu nuk bëhet fjalë për material apo

kapital. Këtu nuk bëhet fjalë për inteligjencë njerzore. Këtu veprojnë mjete të tjera për perfundimin e punës së Zotit. Këto mjete ne dëshirojmë t'i investojmë tek secili prej jush. Pastaj do të punojmë më tej dhe do të marrim shpërblimin e plotë të Zotit. Një nga mjetet investuese të Zotit na e tregoi qartë Apostuli i Distriktit. Kjo është forca e lutjeve tona. Lutja është pushteti i qiellit. Nëqoftëse ne e investojmë këtë forcë atëherë do të korrim sukses. Kur shikoj bashkësitë të mbledhura këtu, them se një mjet tjetër është investuar. Përgatitja për sakrificë, që jeton brënda në shpirtat e motrave dhe vëllezërve. Shqetësimi për tjetrin, zemermirësia për të falur dhe dhuruar paqë. Secili punon në vendin e tij. Të dashurit e mi, motra e vëllezër, Unë mbart në zëmër një Siguri që nuk është as ëndërr e as vizion. Unë e di që kjo ditë do të vijë. Nëse ne do të punojmë gjithnjë me zemrat tona e me besimin tonë, do të vijë dita kur kjo ndërtesë nuk do ti nxerë të gjithë fëmijët e Zotit. Aty ku sot ne rrimë duhet të kemi pranë heren tjetër, edhe shokët, komshinjtë e kushërinjtë. Ata nuk do të vijnë nga kurioziteti, apo sa për të parë një herë, por do të vijnë ashtu si ne, nga besimi tek Jezu Krishti. Ata do të vijnë të terhequr nga dashuria për Zotim. Kështu pra duhet ta përdorim kohën që kemi sepse qëllimi ynë nuk është vetëm mbushja e sallës. Qëllimi ynë është që në ditën e ardhjes së Jezu Krishtit, të jemi te denjë. Prandaj na duhet ne të punojmë. Vetëm nëse ne, në jetën tonë të përditshme, do t'i mbajmë gjithnjë të ndritshëm virtytet e besimit, dashurisë e të shpresës, do të jemi ne si një rreze drite në këtë botë të errët. Dhe kjo dritë nuk do të rrijë e fshehtë në këtë vend. Por njëkohësisht ne duhet të jemi edhe të kujdesshëm, motra e vëllezër, që të mos humbasim gëzimin e sigurinë por t'i shtojmë ato nga njëra zemër ne tjetrën. Fëmijët vijnë rregullisht nëpër shërbesat fetare bashkë me prindërit, ndërsa sot atyre u është dashur të rrinë të gjithëve nëpër shtëpia. Prandaj ju baballarë e nëna merrni me vete edhe këtë detyrë. Kujdesuni që në zemrat e fëmijëve tuaj të mos humbasë asgjë hyjnore, e perëndisë. Ndhimojini ata që të rriten në besim, që edhe vetë kur të rriten të bëhen ndihmës në punën e Zotit. Në fillim të shërbesës fetare patëm ne një shqetësim. Bashkësia e Kavajës nuk kishte ardhur akoma. Dhe u gëzuam pa masë kur pamë motrat e vëllezërit të hynin brenda. Kështu që Ati ynë qiellor u kujdes që askush të mos e humbiste këtë orë. Duhet pra që fjala e Zotit të këtë vlerën e atij ari për të cilin foli edhe Apostul König, por edhe si një farë që frute të larmishëm prodhon. A m e n .

Apostuli i Distriktit:

Të dashur motra e vëllezër ju jemi mirënjohës të dy Apostujve për gjithcka që na folën ketu. Cdo fjalë që e rendësishme dhe duhet të

kujdesemi për të. A e vini re se c'dëshëron Zoti ynë besnik në këtë kohë? Ai kërkoj dhe na zgjodhi ju dhe mua. Ai kërkon të na mbrojë në këtë kohë që jetojmë. Kërkon që të na drejtojë për në shtëpinë hyjnore. Ai ben atë që ne nuk e bëjmë. Por ama ka gjëra që ne na duhet t'i bëjmë sepse Ai nuk mundet. Perëndia vetëm mund të na bekojë, mundet mëshirë të na dhurojë, atë mëshirë që e marrim nga enët e shenjta. Këto mund t'i bëjë Zoti. Askush nuk mund të falë vetë mekatet. Këtë mund ta bëjë vetëm Zoti sepse biri i tij u sakrifiku për ne. Për të qëndruar besnik na mbetet ne për ta bërë, këtë nuk mund ta bëjë Zoti për ne. Ai na dhuron dashurinë por për të qëndruar besnikë apo për ta ndjekur atë, kjo është në dorën tonë. Të dashurit e mi, unë mendoj se nuk është e tepërt ta them. Nëqoftëse Perëndia na dhuron gjithë qiellin dhe madhësinë e tij, ne nuk na mbetet gjë tjetër vecse ta ndjekim me besnikëri, të marrim fjalën e tij dhe mëshirën e tij ta përdorim për të fituar mbi të keqen. Une i jam mirënjohës Zotit që na lejoi që edhe sot të shijonim darkën e shenjtë të gjithë bashkë. Ne duhet të shkojmë me zemër të përulur para altarit dhe ta falim tjetrin ashtu sic lutemi tek "Ati ynë" më fal fajet sic unë fal jatorët e mi. Ne lutemi që të jemi të përgatitur për të falur dhe këtë duhet ta vëmë dhe në jetë. Ne duhet t'i shtrijmë duart e pajtimit dhe të mos kemi asgjë kundra njëri tjetrit. Vetëm kështu do ta marrim ne të plotë mëshirën e Perëndisë. Le të ngrihemi dhe të lutemi të gjithë bashkë "Ati ynë"

Vijon fjala e lirë dhe

Lutja: As i dashur, të falënderojmë me gjithë zemër. Ti na dhurove në këtë ore fjalën tënde dhe nëpërmjet saj morëm ne dashurinë tënde. Ti perpiqesh të na mbrosh nga rreziqet e kohës sonë. Tani ti na dhurove përsëri mëshirën tënde te mrekullueshme me anë të së cilës na i pastrove shpirtin nga të gjitha mëkatet dhe fajet. Le të të ndjekim me besnikëri, le të kujdesemi për bashkësinë, le të ndjekim rregullisht shërbesat fetare ku bëhemi të denjë për ditën kur biri yt i dashur të vijë ashtu sic ka premtuar. Fëmijët e tu, i dashur At, sakrifikan për ty. E gjithë puna jote është ndërtuar mbi këtë sakrificë dhe këtë e paskan mësuar edhe fëmijët e këtij vendi. Ata e sollën këtë sakrificë me vullnet të lirë. Ata sakrifikan kohën dhe të dhanë dicka nga ajo që ti u ke dhënë. Ti duhet t'i bekosh pa masë dhe le të mos u mungojë asgjë në jetën e përditshme. Mbajua gjithnjë dyert hapur. I dashur At qiellor shënjteroj bukën dhe verën Vijon ndarja e bukës së shenjtë.

Apostul Klippert:

Shumë të dashur motra e vëllezër. Ne morëm pjesë të gjithë bashkë në ndarjen e darkës së Zotit. Dhe kushdo që zemrën e pati hapur për mëshirën e Perëndisë, i ka dhuruar kjo darkë pajtim e paqë. Por ne e dimë

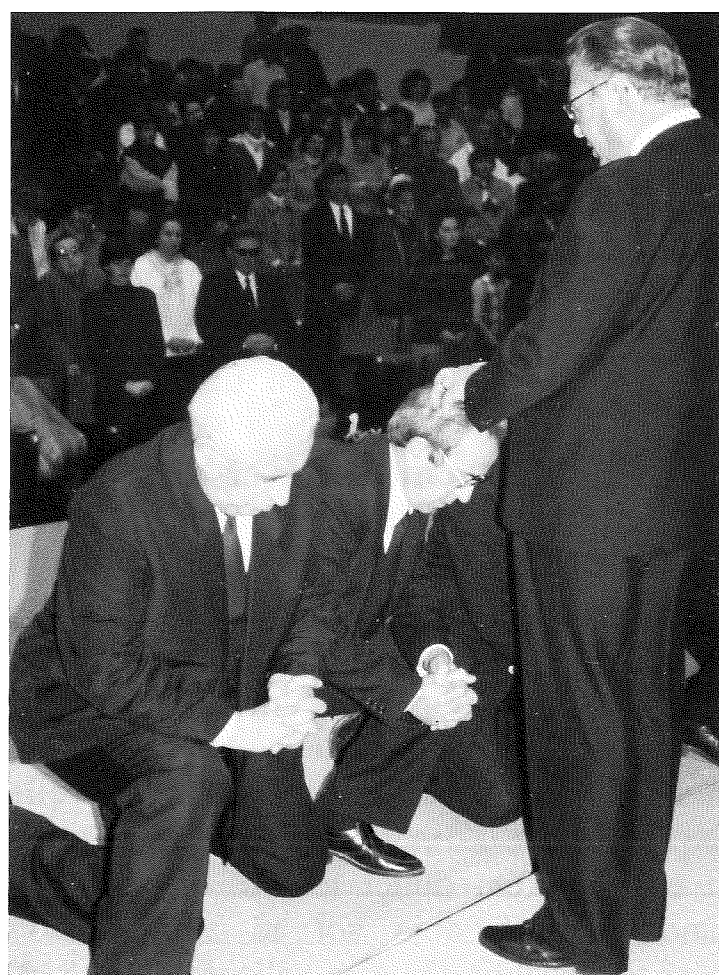
gjithashtu që Perëndia dëshëron të shpëtojë shpirtrat e të gjithë njerëzve. Vetë biri i Zotit mbas vdekjes në kryq, shkoi në mbretërinë e të vdekurve për të hapur edhe atje dyert e për të shpëtuar shpirtrat. Atje janë një pjesë e madhe e një brezi të tërë që nuk e ka njohur Perëndinë. Edhe atyre ua shtrin duart e pajtimit Zoti dhe kërkon të japë paqë edhe në botën e përtejme. Prandaj dëshëron Apostuli i Distriktit që të festojë dhënien e darkës së shenjtë për shpirtrat e vdekur. Ne duhet të ngrihemi tani dhe korri të kendojë këngën "Mëshirë për jetë"

Apostuli i Distriktit:

Të dashurit e mi, motra e vëllezër. Apostul Klippert jua bëri të njohur rëndësinë e këtij momenti. Altari i gjallë i Zotit nuk është vetëm për shpirtrat e njerëzve që jetojnë në këtë tokë, por për të gjithë njerëzit edhe për ata që janë ngritur në perjetësi. Sa njerëz kanë jetuar në këtë toke pa mundur të hyjnë në derën e mëshirës? Në c'gjendje ka shkuar shpirti i tyre në perjetësi? Unë qeshë dje në muzeumin e kalasë së Krujës dhe pashë shumë piktura atje. Sa shumë luftra kishin bërë shqipëtarët! Dhe sa shumë njerëz kanë vdekur për pasojë! Sa njerëz vdesin nga sëmundjet? Për të gjithë vlen fjala: "Të rinjtë mund të vdesin dhe të vjetrit duhet të vdesin". Shpesh ju ndodh që të mësojnë shumë gjëra në perjetësi prandaj edhe për këta Zoti ka mëshirë. Prandaj i ftoj unë sot në mëngjes te gjithë besimtarët e botës tjetër dhe të gjithë ata që me veprime e me lutje duan të marrin mëshirën. I thërras: "Hajdeni ju të dashurit e Perëndisë dhe ju që morët mëshirën nga enët e shenjta". Trupi dhe gjaku i Jezusë ju jepet ju me qëllim që shpirtrat tuaj të mund të jetojnë e të gëzohen. A m e n .

Motrat e vëllezërit e mi të dashur, tani dëshëroj të bëj një veprim administrativ. Puna e Zotit, këtë e thamë edhe sot në mëngjes, po rritet shumë edhe në këtë vend e do të rritet edhe në të ardhmen. Do të ishte për mua një gëzim i madh kur Apostuli kryesor të vijë vitin tjetër dhe të gjitha vendet e kësaj salle të ishin plot. Por ama kjo punë nuk bëhet vetë. Prandaj i kemi të domosdoshme forcat e reja. Unë dua t'i dhuroj sot këtij vendi, Kryeplakun e parë dhe evangjelistin e distriktit. Deri tani kanë ardhur vëllezërit Gjermanë këtu për të ndihmuar, e kështu do të ndodhë edhe pak, sepse atyre ju duhet të shkojnë në rrethe të tjera ku akoma nuk ka bashkësi. Prandaj dhe Zoti kujdeset dhe ju jep vëllezër te tjerë të administratës. Sepse puna e Zotit nuk kërkon që këtu të ngrihen kisha Gjermane. Puna e Zotit këtu duhet të jetë dhe të drejtohet nga vetë shqipëtarët. Prandaj do të doja sot të vendosja kryeplakun dhe evangjelistin e parë të distriktit dhe disa vëllezër të tjerë. Apostul Klippert le t'i ftojë vëllezërit para altarit.

Vëllezër të dashur! Ju them këtu para altarit të shenjtë sot në mëngjes, mirë se erdhet. Sic u tha tashmë puna e Zotit kërkon forca të reja. Ati ynë

besnik ju ka vendosur sot në shërbim të tij. Ju keni punuar deri tani me gëzim dhe e keni ndjekur thirrjen e Perëndisë. Puna duhet cuar drejt përfundiment, prandaj ju thërret Ai edhe një herë sot përpara altarit të tij

të shenjtë. Ju të tre do të merrni sot detyrën e priftit dhe në të ardhmen do të shërbeni në altarin e Zotit. Mos thoni se nuk mund ta bëni. Zoti do tu aftësojë me forcën e tij. Këtë forcë do ta merrni sot. Ju do të merrni detyrën evangjelistit dhe atë të bariut. Ju të evangjelistit të distriktit dhe bariu atë të kryeplakut. Gëzohem nga zemra që unë ju besoj ju sot këto poste të larta të kishës së Krishtit. Më takon t'ju them me shpirtin plot me gëzim se ju dhuroj njëkohësisht edhe zemrën e besimin tim. Deri tani ju nuk i keni zhgënjyer as motrat e vëllezërit e as Perëndinë e dashur dhe ai do tu dhurojë nga lart ndihmë dhe forcë për të përballuar detyrat e së ardhmes. Thoni gjithnjë bashkë me Apostujt dhe me shërbëtoret e tjerë: "Pa ty, o Zoti im, unë s'mund të bëj asgjë". Sigurisht që ky është qëndrimi më i drejtë i zemrës. Pastaj do të dërgojë Zoti gjithcka të domosdoshme. Ai do tu dhurojë ju në kohën e duhur, mendimet e duhura. Ju do të ndihmoheni atëherë kur duhet. Ju do tu jepni forcë vëllezërve e motrave kur ju duhet. Zoti do tu marrë si vegla në duart e tij dhe ju do te punoni sipas vullnetit të Jezusë. Nese ju do te merrni keto poste le larta dhe nese ju me perulje dhe me druajtje ndaj Zotit do ti ndiqni mbartësit e bekimeve dhe Apostujt tuaj, atëherë thoni përpara vetë Perëndisë dhe këtyre dëshmitarëve një "PO" të fortë e të dëgjueshme në gjuhën tuaj. -- PO -- . Atëherë po e sjell unë në fillim po-në tuaj para altarit të Zotit.

irepresim perzemersisht i dashur Apostul i distriktit

